

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 792/2015
06.10.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.К., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.К., адвоката М.С., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 715/14 од 27.01.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 97/15 од 27.04.2015. године, у седници већа одржаној дана 06.10.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.К., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.715/14 од 27.01.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 97/15 од 27.04.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр.715/14 од 27.01.2015. године, окривљени С.К., оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од четири године и четири месеца и за кривично дело омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године, те му је узета као утврђена казна затвора у трајању од три године и шест месеци на коју је осуђен пресудом Вишег суда у Крагујевцу К бр.22/11 од 12.08.2011. године, која је постала правноснажна 10.01.2012. године па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од седам година и шест месеци у коју се урачунава време проведено у притвору од 14.09.2012. године па надаље. На основу члана 91. КЗ, од окривљеног је одузета имовинска корист прибављена кривичним делом неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, и то износ од 120 евра и 83.350,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 97/15 од 27.04.2015. године, усвајањем жалбе браниоца окривљеног С.П. преиначена је првостепена пресуда тако што је окривљеном за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ за које је

првостепеном пресудом оглашен кривим, узета као правилно утврђена казна затвора у трајању од четири године и четири месеца и узимајући раније изречену казну затвора у трајању од три године и шест месеци, као утврђену по пресуди Вишег суда у Крагујевцу К бр.22/11 од 12.08.2011. године, па је окривљени осуђен на казну затвора у трајању од шест година и шест месеци, у коју је окривљеном на основу члана 63. КЗ, урачунато време које је провео у притвору од 14.09.2012. године до упућивања у Завод за извршење кривичних санкција као и казна затвора у трајању од 12 месеци и 7 дана за колико је решењем Вишег суда у Крагујевцу Кв 309/14 од 13.11.2014. године, применом амнестије окривљени ослобођен од извршења 25% казне затвора изречене пресудом Вишег суда у Крагујевцу К бр.22/11 од 12.08.2011. године. Окривљени је на основу члана 243. став 1. тачка 2) ЗКП, ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 1. КЗ.

Бранилац окривљеног С.К., адвокат М.С., благовремено је поднела захтев за заштиту законитости против напред наведених правноснажних пресуда из разлога прописаних чланом 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи првостепену пресуду, тако што ће усвојити жалбе браниоца окривљеног и окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ или тако што ће укинути другостепену и првостепену пресуду и предмет вратити другостепеном, односно првостепеном суду на поновни поступак.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. и члана 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. ЗКП, прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношење захтева, па је између осталих у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП, као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе, окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог Законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) и члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом. Бранилац окривљеног који има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети сам окривљени у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, захтев за заштиту законитости може поднети искључиво из разлога прописаних чланом 485. став 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног С.К. у захтеву за заштиту законитости истиче да се побијане правноснажне пресуде заснивају искључиво на изјавама и обавештењима које је јавни тужилац прикупио у преткривичном поступку и да су на тај начин нижестепени судови поступали супротно одредби члана 504ђ ЗКП („Сл. гласник РС“, број 72/2009), не указујући да при том су наведени докази сами

по себи или по начину прибављања незаконити и да се на истима пресуда не може заснивати, што би представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП која је дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Имајући у виду да повреда одредбе члана 504ђ ЗКП („Сл. гласник РС“, број 72/2009), није разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног у смислу члана 485. став 4. ЗКП, то је захтев браниоца окривљеног у овом делу оцењен као недозвољен.

Осталим наводима захтева да у конкретном случају нема доказа да је окривљени учинио кривично дело посебно имајући у виду да окривљени са пронађеним наркотицима нема било какве везе, јер његов профил није садржан у добијеним спорним ДНК профилима узетим из материјала у предметном стану, како то произлази из налаза ДНК Центра за генетику, по налажењу овог суда, правноснажне пресуде се побијају због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, што такође није дозвољен разлог због којег окривљени у смислу члана 485. став 4. ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости, па је захтев браниоца окривљеног и у овом делу оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци решења.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.**